KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. vasario 7 d.

dėl pagalbos schemos, kurią Italija ketina įgyvendinti pagal Sicilijos regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnį Nr. C 34/2005 (ex N 113/2005)

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 284)

(Tik tekstas italų kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/493/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal pirmiau nurodyto straipsnio nuostatas [1] ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) 2005 m. kovo 9 d. rašte Italijos valdžios institucijos pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį pranešė Komisijai apie pagalbos priemonę, numatytą regiono Įstatymo Nr. 17/2004 „Disposizioni programmatiche e finanziarie per l'anno 2005" 60 straipsnyje.

(2) 2005 m. kovo 29 d. ir 2005 m. birželio 10 d. raštuose Komisija paprašė Italijos valdžios institucijų papildomos informacijos apie minėtą priemonę.

(3) Po to, kai gavo 2005 m. balandžio 27 d. Komisijos priminimą, Italijos valdžios institucijos atsakė 2005 m. gegužės 18 d. raštu, taip pat 2005 m. liepos 12 d. ir 2005 liepos 14 d. raštais.

(4) 2005 m. rugsėjo 21 d. rašte Komisija pranešė Italijai apie sprendimą inicijuoti procedūrą dėl nagrinėjamos priemonės pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį.

(5) Komisijos sprendimas inicijuoti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* [2]. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl minėtos pagalbos priemonės.

(6) Jokių pastabų iš suinteresuotųjų šalių Komisija negavo.

(7) 2005 m. lapkričio 10 d. rašte, Komisijos užregistruotame 2005 m. lapkričio 15 d., Italijos valdžios institucijos paprašė Komisijos sustabdyti procedūrą, kol galutinio sprendimo nepriims Teisingumo Teismas, nagrinėjantis bylą C-475/2003 dėl Italijos regioninių vertės sukūrimo mokesčių (IRAP) suderinamumo su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas [3] 33 straipsnio 1 dalimi. Komisija patenkino prašymą 2006 m. rugpjūčio 2 d. rašte po 2006 m. liepos 11 d. pakartotinio prašymo. 2006 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismas pripažino IRAP suderinamumą su Direktyvos 77/388/EB 33 straipsnio 1 dalimi [4].

(8) 2006 m. gegužės 8 d. rašte, Komisijos užregistruotame 2006 m. gegužės 11 d., Italijos valdžios institucijos informavo Komisiją, kad buvo iš dalies pakeistas regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnis, ir pareiškė, kad nagrinėjama priemonė yra taikoma pagal 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai [5] ne tik iki tol, kol bus gautas Komisijos leidimas, bet ir *„tuo atveju, jeigu Komisija priimtų neigiamą sprendimą"*.

II. PRIEMONĖS APRAŠYMAS

II.1. Priemonės tikslas

(9) Anot Italijos valdžios institucijų, priemone siekiama paskatinti naujų įmonių kūrimąsi ir sumažinti skirtumą tarp įmonių, kurios veikia Sicilijos regione ir tų, kurios yra kituose Italijos regionuose, kur pragyvenimo lygis yra labai žemas arba nedarbo lygis yra pavojingai aukštas pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą.

[1] OL C 82, 2006 4 5, p. 71.
[2] Žr. 1 išnašą.
[3] OL L 145, 1977 6 13, p. 1.
[4] Europos Bendrijų Teisingumo Teismo 2006 m. spalio 3 d. sprendimas. *Banca popolare di Cremona Soc.coop.arl* prieš *Agenzia Entrate Ufficio Cremona*, dar nepaskelbtas.
[5] OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

(10) Be to, nagrinėjama priemonė būtų nukreipta į investavimo galimybių didinimą Sicilijoje, gerinant saugumo standartus ir stiprinant nusikalstamumo prevenciją.

II.2. **Priemonės teisinis pagrindas**

(11) Regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad 2005 m. IRAP sumažinamas 1 %, 2006 m. – 0,75 % ir 2007 m. – 0,5 %. Šis mokestis taikomas kooperatyvams (tiksliau – „società cooperative a mutualità prevalente“), kaip apibrėžta Italijos civiliniame kodekse ([6]).

(12) Regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 2 dalyje tokia pati mokesčio lengvata suteikiama apsaugos tarnybų bendrovėms, kaip apibrėžiama 1931 m. birželio 18 d. Karališkame dekrete Nr. 773, nustatančiame sąlygas, kuriomis valstybinės ir privačios struktūros gali būti prefekto įgaliotos teikti kilnojamojo ar nekilnojamojo turto apsaugos bei privačių tyrimų paslaugas ([7]).

(13) Sicilijos regiono valdžios institucijos nusprendė sumažinti mokestį remdamosi nacionaliniu įstatymu ([8]) visiems Italijos regionams pripažįstama teise taikyti IRAP.

II.3. **Priemonės lėšos**

(14) Italijos valdžios institucijos apskaičiavo, kad 60 straipsnio taikymo poveikis biudžetui sudarys maždaug 2 mln. EUR per 2005–2007 m. laikotarpį.

II.4. **Priemonės taikymas su kitomis pagalbos schemomis**

(15) Draudžiama aptariamą priemonę taikyti kartu su pagalba, gauta iš kitų vietinių, regioninių ir nacionalinių ar Bendrijos pagalbos schemų toms pačioms reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti.

II.5. **Priemonės taikymo laikotarpis**

(16) Regiono Įstatymas Nr. 17/2004 įsigaliojo 2004 m. gruodžio 29 d., tačiau 60 straipsnyje numatyta, kad priemonė yra taikoma pagal *de minimis* reglamentą iki tol, kol bus gautas Komisijos leidimas. 2006 m. gegužės 16 d. rašte Italijos valdžios institucijos pareiškė, kad priemonė yra taikoma pagal reglamentą *de minimis* net ir tuo atveju, jeigu Komisija priimtų neigiamą sprendimą.

(17) Pagalbos schema taikoma trejus fiskalinius metus nuo 2005 m. iki 2007 m.

III. **PROCEDŪROS INICIJAVIMO PAGRINDAS**

(18) 2005 m. rugsėjo 21 d. rašte Komisija patvirtino, kad pagalbos schema, apie kurią pranešta, yra valstybės pagalba remiantis Sutarties 87 straipsnio 1 dalimi, kadangi naudojamos valstybės lėšos, pagalbos schema yra taikoma pasirinktinai, nes ji skirta tik tam tikriems sektoriams ir (arba) tam tikros kategorijos įmonėms, teikia pirmenybę tam tikroms įmonėms lyginant su kitomis, kurios teikia tas pačias paslaugas, be to, ši pagalbos schema gali iškraipyti konkurenciją ir daryti neigiamą poveikį Bendrijos vidaus prekybai.

(19) Viena iš procedūros inicijavimo priežasčių buvo Komisijos neatmesta galimybė, kad priemonė galėtų daryti tokią įtaką Bendrijos vidaus prekybai, kad prieštarautų bendram interesui, atsižvelgiant į tai, kad pagal pagalbos schemos sąlygas pagalbos gavėjai neprivalo atlyginti rinkos iškraipymų.

(20) Be to, Komisija abejojo, ar priemonė patenkintų sąlygas, numatytas Bendrijos nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėse ([9]) (toliau – gairės). Iš tikrųjų priemone, remiantis pateiktais duomenimis, būtų teikiama pagalba Sicilijos kooperatyvų ir saugumo tarnybų veiklai.

(21) Remiantis gairių 4.15 punktu, pagalba veiklai gali būti teikiama su sąlyga, kad jos pobūdis ir įnašas į regiono vystimąsi yra pagrįsti, ir jos lygis proporcingas tiems galimiems sunkumams, kuriuos siekiama palengvinti. Dėl to Komisija abejojo, ar Italijos valdžios institucijoms būtų pavykę pateisinti pagalbos veiklai teikimą, įrodant galimų sunkumų egzistavimą ir nustatant jų svarbą.

(22) Komisija išreiškė abejones, ar regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 1 dalyje numatyta pagalba veiklai galėtų būti suderinama su bendrąja rinka, kadangi skatina naujų įmonių kūrimąsi bei sumažina skirtumą tarp įmonių, kurios veikia Sicilijos regione ir tų, kurios yra kituose Italijos regionuose. Komisija pastebėjo, kad sąsaja tarp IRAP panaikinimo visiems Sicilijos kooperatyvams ir naujų įmonių steigimo Sicilijoje nėra aiški, o Italijos valdžios institucijos šiuo klausimu nepateikė jokio paaiškinimo.

([6]) Civilinio kodekso V knygos VI antraštinė dalis, iš dalies pakeista 2003 m. sausio 17 d. įstatyminio dekreto Nr. 6/2003 8 straipsniu.
([7]) 1931 m. birželio 18 d. Karališko potvarkio Nr. 773 (su pakeitimais) IV antraštinė dalis. Prefektas gali ir nesuteikti licenzijos, atsižvelgdamas į jau egzistuojančių institucijų skaičių ir svarbą.
([8]) 1997 m. gruodžio 15 d. IRAP Įstatyminis potvarkis Nr. 446.
([9]) OL C 74, 1998 3 10, p. 9.

(23) Pranešime Italijos valdžios institucijos tvirtino, kad Sicilijoje veikiančios įmonės turi struktūrinių trūkumų, kadangi Sicilija yra izoliuotas ir atokus regionas, esantis toli nuo žemyno ekonominių centrų. Komisija patikslino, kad atokiais regionais yra laikomi tie, kurie yra nurodyti 26 Deklaracijos dėl atokiausių Bendrijos regionų išsamiame sąraše, kuris pridėtas prie Europos Sąjungos sutarties ([10]). Be to, neatrodo, kad pagalba yra skirta spęsti problemoms, kylančioms dėl Sicilijos izoliuotumo, kadangi nėra susijusi su papildomomis izoliuotumo (pvz. transporto) išlaidomis.

(24) Be to, Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad dėl mikroįmonių dominavimo reikia didesnių finansavimo išlaidų ir daugiau darbo jėgos; darbo ir skolinimosi sąnaudos sudaro didelę IRAP apmokestinamosios vertės dalį, o tai sukelia sunkumų Sicilijos įmonėms. Komisija pastebėjo, kad net Sicilijos ekonominės problemos atsiranda dėl mikroįmonių dominavimo ir to pasekmių, bendras IRAP sumažinimas bet kokio dydžio kooperatyvams šių problemų neišspręstų, kadangi jis netaikomas mikroįmonėms. Pagalba taip pat neturėtų būti skiriama vien tik mikrokoopertyvams.

(25) Taip pat Komisija pabrėžė, kad mokesčių normos skirtumai, apie kuriuos pranešė Italijos valdžios institucijos, yra tikėtini ir aptinkami atsižvelgiant į visus mokamus mokesčius. Vis dėlto tai nėra pakankama priežastis teikti valstybės pagalbą remiantis įmonių rūšimis, o nagrinėjamu atveju Italijos valdžios institucijos nepateikė konkrečių įrodymų, kad kooperatyvai yra ypatingai apsunkinti dabartinės IRAP mokesčių normos.

(26) Be to, Komisija išreiškė abejones dėl duomenų patikimumo, kuriuos Italijos valdžios institucijos naudojo siekdamos parodyti, kad normali Sicilijos įmonė, kurios apyvarta nesiekia 10 mln. EUR ir kuri turi mažiau kaip 10 darbuotojų, veikianti gamybos sektoriuje, išskyrus chemijos ir naftos-chemijos sektoriaus įmones, informacinių technologijų ir turizmo bei viešbučių sektoriuose, moka didesnį IRAP už normalią Lombardijos įmonę, pasižyminčią panašiomis savybėmis. Iš tikrųjų atsižvelgiant į tai, kad pagal regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 1 dalį teikiama pagalba bet kokio dydžio ir bet kuriuose sektoriuose veikiantiems kooperatyvams, duomenys, susiję tik su įmonėmis, kurių apyvarta nesiekia 10 mln. EUR ir kuri turi mažiau kaip 10 darbuotojų, darant išimtį chemijos ir naftos-chemijos sektoriaus įmonėms, neparodo nagrinėjamos pagalbos proporcingumo.

(27) Papildomų abejonių Komisijai kilo dėl Italijos valdžios institucijų pateiktos informacijos, kuria siekiama parodyti, kad pagalba veiklai pagal regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 2 dalį suderinama su bendrąja rinka.

(28) Italijos valdžios institucijos pranešime teigė, kad pagal regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 2 dalį teikiama pagalba prisidėtų prie investavimo galimybių didinimo Sicilijoje, gerinant saugumo standartus ir stiprinant nusikalstamumo prevenciją. Italijos valdžios institucijos pabrėžė, kad vidutinė Sicilijos apsaugos tarnyba moka didesnį IRAP negu vidutinė apsaugos tarnyba kituose Italijos regionuose, kadangi Sicilijos apsaugos tarnybų darbo sąnaudų ir grynosios produkto vertės santykis yra didesnis už apsaugos tarnybų, veikiančių kituose Italijos regionuose, dėl to, kad Sicilijos darbo rinkoje yra sunki situacija dėl mažos darbuotojų kaitos.

(29) Atsižvelgdama į tai, Komisija teigia, kad nėra pakankamai paaiškinta sąsaja tarp regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 2 dalyje numatytos pagalbos, nukreiptos į investavimo galimybių didinimą Sicilijoje gerinant saugumo standartus, ir priežasčių, dėl kurių Sicilijos apsaugos tarnybos patiria didesnes išlaidas, lyginant su kituose regionuose veikiančiomis tarnybomis. Sicilijos darbo rinkai, lyginant su kitų regionų darbo rinka, nėra būdingos tokios savybės, kurios pateisintų didesnius atlyginimus šiame sektoriuje.

(30) Be to, Komisija abejoja, ar reikia atsižvelgti į Italijos valdžios institucijų pateiktus argumentus, kuriais remdamasis prefektas sektoriaus paslaugų kainoms gali taikyti tarifines kliūtis (vadinamieji teisėtumo tarifai), bei į būtinybę atlyginti už sektoriaus darbuotojų profesionalumą. Komisija mano, kad šios priežastys neturi įtakos darbo sąnaudų didėjimui Sicilijoje bei skirtumams, susijusiems su teisėtumo tarifais.

(31) Taigi Komisija manė, kad būtina ypač detaliai išanalizuoti šį klausimą, atsižvelgiant ir į galimas suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas. Tik apsvarsčiusi suinteresuotųjų šalių pastabas Komisija būtų galėjusi nuspręsti, ar Italijos valdžios institucijų pasiūlyta priemonė netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

([10]) Gairių 27 išnaša (žr. 9 išnašą).

IV. **ITALIJOS PATEIKTOS PASTABOS**

(32) Komisija negavo jokių pastabų nei iš Italijos valdžios institucijų, nei iš kitų suinteresuotųjų šalių, kad galėtų išsklaidyti abejones, kurias išdėstė inicijuodama oficialią tyrimo procedūrą.

V. **PRIEMONĖS ĮVERTINIMAS**

V.1. **Teisėtumas**

(33) Italijos valdžios institucijos pranešė apie pagalbos schemas, kuriose yra ribojanti sąlyga, ir jas vykdė remdamosi *de minimis* reglamentu bei tikėdamosi Europos Komisijos leidimo, todėl atitiko procedūrinius reikalavimus, minimus EB sutarties 88 straipsnio 3 dalyje.

V.2. **Valstybės pagalbos pagal schemą pobūdis**

(34) Komisija laikosi nuomonės, kad priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, dėl šių priežasčių:

V.2.1. *Valstybės išteklių naudojimas*

(35) Taikant priemonę naudojami valstybės ištekliai, t. y. Sicilijos regionas praranda mokestinių pajamų, kurių suma lygi mokesčių, kuriuos turi mokėti pagalbos gavėjas, sumažinimo sumai.

V.2.2. *Ekonominė nauda*

(36) Priemonė pagalbos gavėjui teikia ekonominę naudą, kadangi sumažinti mokesčiai įmonėms atneša finansinę naudą dar tais pačiais metais, kai sumažinimas pradedamas taikyti.

V.2.3. *Atrankos buvimas, kadangi priemonė taikoma „tam tikroms įmonėms ar tam tikrų prekių gamybai“*

(37) Nacionaliniame IRAP įstatyme numatyta, kad visi regionai gali padidinti ar sumažinti 4,25 % mokesčio bazinę normą daugiausia vienu procentu; tai atspindi simetriškai taikomą mokesčių sistemą, pagal kurią visi regionai gali teisiškai ir faktiškai padidinti ar sumažinti mokestį, ir kuri savaime nėra valstybės pagalba.

(38) Komisija anksčiau nusprendė ([11]), kad šie apribojimai dėl mokesčių normos yra simetriško pobūdžio tam, kad atskiri regionai nepasinaudotų galimybe savavališkai taikyti skirtingas mokesčių normas įvairiems sektoriams ir apmokestinamiesiems asmenims bei neteiktų valstybės pagalbos. Šios išvados nepaneigia ir Teismo sprendimas byloje C-88/2003 („Azorai“) ([12]).

(39) Nagrinėjamu atveju Sicilijos regionas pasinaudojo savo autonomija ir nustatė skirtingas ir mažesnes mokesčių normas tam tikriems sektoriams ir mokesčių mokėtojams, lyginant su įprastai taikoma regioninių mokesčių norma. Kalbant konkrečiau:

a) regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 1 dalis teikia pranašumus tik Sicilijos kooperatyvams ir taip nesuteikia galimybės tapti pagalbos gavėjomis Sicilijos įmonėms, veikiančioms bet kuriame sektoriuje ir nesuformavusioms kooperatyvų;

b) regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 2 dalyje minima priemonė teikia pranašumą apsaugos tarnybų ekonominei veiklai. Apsaugos tarnybos teikia šias paslaugas: i) laikinas vertingų daiktų laikymas, vertingų daiktų ar žmonių transportavimas ir palyda; ii) nuosavybės apsauga; iii) specialų apsaugai skirtų įrenginių valdymas ir iv) apsaugos sistemų ir įrenginių gamyba. Komisija teigia, kad šių paslaugų dalis gali būti vykdoma įmonių, kurios nėra privačios apsaugos veiklą vykdančios institucijos pagal valstybės teisės aktą (Karališkas dekretas Nr. 773/1931).

V.2.4. *Konkurencijos iškraipymas*

(40) Remiantis nusistovėjusia teismų praktika ([13]), tam, kad priemonė iškraipytų konkurenciją, užtenka to, kad pagalbos gavėjas konkuruoja su kitomis įmonėmis konkurencijai atvirose rinkose.

(41) Komisija teigia, kad priemonės, minimos regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 1 ir 2 dalyse, gali iškraipyti konkurenciją ir sutrikdyti valstybių narių prekybą, kadangi jomis siekiama pagalbos gavėjams sumažinti mokesčius, kuriuos turi mokėti.

([11]) 2005 m. gruodžio 7 d. Komisijos sprendimas C(2005) 4675 – valstybės pagalbos byla Nr. 198/05 – „Mokestinė pagalba darbo vietų sukūrimui remiamuose regionuose, IRAP sumažinimas – Įstatymo Nr. 80/2005 11 straipsnis“. Atvejai, kuriems Komisija neprieštarauja, OL C 42, 2006 2 18, p. 3.

([12]) 2006 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas – Portugalijos Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją, dar nepaskelbtas.

([13]) Byla T-214/95 *Het Vlaamse Gewest* prieš Komisiją, [1998] Rink. II-717.

(42) Konkrečiu atveju, remiantis Italijos valdžios institucijų perduota informacija, pagalbos gavėjai yra bet kokio dydžio kooperatyvai (regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 1 dalis), veikiantys bet kuriame sektoriuje. Kadangi šie kooperatyvai konkuruoja su kitomis įmonėmis konkurencijai atvirose rinkose, regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 1 dalis gali iškraipyti konkurencijos sąlygas ir sutrikdyti valstybių narių tarpusavio prekybą, kaip patvirtina nusistovėjusi teismų praktika. Taip pat Komisija teigia, kad priemonė, minima regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnio 2 dalyje, gali iškraipyti konkurenciją ir sutrikdyti valstybių narių prekybą.

(43) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad pasiūlyta pagalbos schema yra valstybės pagalba.

V.3. **Suderinamumas**

(44) Kadangi priemonė yra laikoma valstybės pagalba pagal 87 straipsnio 1 dalį, būtina įvertinti jos suderinamumą atsižvelgiant į EB sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse minimas išlygas. Sutarties 87 straipsnio 2 dalyje numatyta socialinio pobūdžio pagalba individualiems vartotojams, pagalba gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atitaisyti arba tam tikriems Vokietijos Federacinės Respublikos regionams teikiama pagalba šiuo atveju negali būti taikoma. Remiantis Sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktu, priemonė negali būti laikoma bendriems Europos interesams svarbiu projektu, taip pat nėra skirta Italijos ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti. Priemonei negali būti taikoma 87 straipsnio 3 dalies c punkto išlyga, pagal kurią pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų regionų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, paprastai yra patvirtinama, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui. Galiausiai, pagalba nėra skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte.

(45) Remiantis 87 straipsnio 3 dalies a punktu yra leidžiama pagalba, skirta regionų, kuriuose yra žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti. Sicilija yra vienas iš regionų, kuris gali gauti pagalbą remiantis šiuo straipsniu.

(46) Komisija, inicijuodama oficialią tyrimo procedūrą, paaiškino priežastis, aprašytas 18–31 punktuose, dėl kurių abejojo, ar priemonė gali būti taikoma pagal 87 straipsnio 3 dalies a punkte esančią išlygą. Italijai ar suinteresuotosioms šalims nepateikus jokių pastabų, Komisija gali tik pripažinti, kad šios abejonės buvo patvirtintos.

VI. **IŠVADA**

(47) Komisija daro išvadą, kad priemonė, apie kurią pranešė Italija, aprašyta 11–17 punktuose, yra nesuderinama su bendrąja rinka, jai netaikomos jokios EB sutartyje numatytos išlygos, todėl ši priemonė turi būti uždrausta. Anot Italijos valdžios institucijų, pagalba nebuvo suteikta, taigi nėra būtina jos susigrąžinti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pagalbos schema, kurią Italija ketina įgyvendinti pagal regiono Įstatymo Nr. 17/2004 60 straipsnį, yra valstybės pagalba.

Šio straipsnio pirmoje dalyje minima pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, todėl ji negali būti įgyvendinta.

2 straipsnis

Italija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo praneša Komisijai apie priemones, kurių imtasi sprendimui įgyvendinti.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2007 m. vasario 7 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė